

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0049 van 7 maart 2012
in de zaak 1112/0090/SA/3/0054

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente LOVENDEGEM**

vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED]

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED]

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Yves LOIX en Nele ANSOMS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 6 oktober 2011 en geregulariseerd bij aangetekende brief van 20 oktober 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 1 september 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van de verzoekende partij van 18 mei 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een vergunning verleend voor het wijzigen van de bestaande verkavelingsvergunning [REDACTED] van 28 april 1966 voor de loten 5, 6, 7 en 8.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 29 februari 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De heer ■■■■■, die verschijnt voor de verzoekende partij, de heer ■■■■■, die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Olivier VERHULST die loco advocaten Nele ANSOMS en Yves LOIX verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De nv ■■■■■ vraagt met een op 12 december 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 4 januari 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

De percelen maken als loten 5, 6, 7 en 8 deel uit van een op 28 april 1966 goedgekeurde verkaveling. Op 31 oktober 1972 keurde de verzoekende partij een wijziging van de verkavelingsvergunning goed die de oprichting van een meubelzaak op de betrokken loten mogelijk maakt. Op 10 augustus 2010 weigerde de verwerende partij een wijziging van de verkavelingsvergunning op hetzelfde terrein aan de tussenkomende partij, waarbij voorzien werd in een inplanting van het handelspand vooraan het perceel met een achterliggende parking.

Op 14 december 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een vergunning voor *“het wijzigen van de bestaande verkavelingsvergunning 10.126.571/V dd. 28 april 1966, wat betreft loten 5, 6, 7 en 8”*.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, gelegen in woonuitbreidingsgebied. De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt. De percelen zijn wel gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling, door de gemeente goedgekeurd op 28 april 1966 en gewijzigd op 31 oktober 1972.

Op 23 maart 2011 signaleert de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar dat er een procedurefout werd begaan, aangezien er geen openbaar onderzoek werd georganiseerd. Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 23 maart 2011 tot en met 22 april 2011, worden 32 bezwaarschriften ingediend, waarvan 31 identieke.

In zijn verslag van onbekende datum adviseert de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar om de bezwaren ongegrond te verklaren.

Op 27 april 2011 neemt de verzoekende partij het volgende standpunt in:

“ ...

1. *Bezwaar is gegrond. De aanvraag is niet in verhouding met de omgeving, die hoofdzakelijk uit woningen bestaat.*
2. *Bezwaar is gegrond. De beslissing van AROHM d.d. 14.10.2005 stelde dat er een hoge woondichtheid voorzien wordt, die de woonkwaliteit van de omwonenden mogelijks in het gedrang brengt, onder andere door aantasting van het groen karakter van het binnengebied. Naar analogie is het college van oordeel dat een parkeergelegenheid een nog grotere impact heeft op het groene karakter van het binnengebied en de woonkwaliteit van de omwonenden.*
3. *Bezwaar is gegrond. De beslissing van Ahorm d.d. 14.10.2005 stelde dat er een hoge woondichtheid voorzien wordt, die de woonkwaliteit van de omwonenden mogelijks in het gedrang brengt, onder andere door aantasting van het groen karakter van het binnengebied. Naar analogie is het college van oordeel dat een parkeergelegenheid een nog grotere impact heeft op het groene karakter van het binnengebied en de woonkwaliteit van de omwonenden.*
4. *Gedeeltelijk gegrond. De aanleg van een parking zal inderdaad een impact hebben op de verschijningsvorm in de straat.*
5. *Bezwaar is gegrond. Het project impliceert een dominante negatieve ingreep op het visuele aspect van het straatbeeld.*
6. *Bezwaar is gegrond. Ofschoon in een vorige verkavelingswijziging van desbetreffende loten, goedgekeurd op 31.10.1972, ook een handelszaak voorzien was met bijhorende grote parking, zullen zowel de aanleg van een parking als de inplanting van dergelijk gebouw, een zware impact hebben op de verschijningsvorm in de straat.*
7. *Bezwaar is gegrond. Er kan niet gegarandeerd worden dat er geen geluidsoverlast zal zijn.*
8. *Bezwaar is gegrond. De inplanting van een grootwarenhuis zal resulteren in een drukkere omgeving en bijkomend lawaai, niet alleen door de klanten maar ook en vooral door het aanleveren van goederen met vrachtwagens.*
9. *Bezwaar is gegrond. De ligging aan de [REDACTED], reeds een heel drukke baan, zal nog meer problemen opleveren.*
10. *Bewaar is gedeeltelijk gegrond. Op de bestaande kavel was tot voor enkele jaren altijd al een meubelzaak met mogelijkheid tot uitbreiding gevestigd. De aard van de thans voorgestelde zaak – een grootwarenhuis – verschilt fundamenteel van een eerder rustige meubelzaak en is een grondige wijziging ten opzichte van het oorspronkelijk concept van de verkaveling: wonen gecombineerd met rustige handelszaak.*
11. *Bezwaar is ongegrond. Er wordt een bufferzone voorzien van minstens 6,00m, ingericht als groenzone, om dit te voorkomen.*
12. *Bezwaar is ongegrond. Het gaat hier om een verkavelingswijziging en bijgevolg om het wijzigen van de functie ‘meubelzaak’ naar ‘handelszaak’ en om het verplaatsen van de bebouwbare ruimte naar achteren. Waar exact alles wordt ingeplant, zal blijken uit de bouwvergunning.*

13. Bezwaar is ongegrond. Bouwvrije stroken van 4,00m volstaan voor een gebouw met max. kroonlijsthoogte van 6,00m.

...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op datum van 16 mei 2010 een ongunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

De aanvraag is principieel in strijd met het van kracht zijnde plan, meer bepaald omdat het grootwarenhuis achteraan het perceel wordt ingeplant.

Overwegende dat de aanvraag op 23/03/2011 reeds ongunstig werd geadviseerd, ingevolge het arrest nr. 8/2011 van 27/01/2011 van het Grondwettelijk Hof alle aanvragen tot verkavelingswijziging dienen onderworpen te worden aan een openbaar onderzoek.

Overwegende dat tijdens het openbaar onderzoek 1 bezwaarschrift werd ingediend, dat door het college van burgemeester en schepenen wordt bijgetreden.

Gelet op het ongunstig advies van het college van burgemeester en schepenen. Het Agentschap sluit zich aan bij dit advies en maakt het zich eigen.

De aanvraag is niet voor vergunning vatbaar.

...”

De verzoekende partij weigert op 18 mei 2011 een vergunning aan de tussenkomenende partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Gelet op het feit dat onderhavig dossier reeds voor advies was opgestuurd naar de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, nog vóór de bekendmaking d.d. 28.02.2011 aan de gemeentes en stedenbouwkundige ambtenaren van de gewijzigde procedure, en dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van mening was dat er een procedurefout werd gemaakt, werd de procedure deels hernomen en een openbaar onderzoek ingericht, waarna nu het dossier voor herziening van advies wordt opgestuurd naar de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

...

Voor wat de verkavelingswijziging betreft: 6 van de 21 eigenaars van een lot tekenden niet voor akkoord, 15 eigenaars tekenden wel.

Er werden 2 types bezwaarschriften ingediend.

Door de voorziene inplanting van het gebouw achteraan her perceel, worden een aantal activiteiten geconcentreerd aan de zijde van de [REDACTED]. Dit is ondermeer het geval voor het aan- en afrijden met goederen en het parkeren. De hinder door dit verkeer zal, voor de omwonenden in [REDACTED], geminimaliseerd worden.

Er zal evenwel ongetwijfeld hinder zijn door laden, lossen en permanente hinder door de inplanting van allerlei installaties zoals verluchting en koelinstallaties. De precieze impact is moeilijk in te schatten.

Het voorgestelde project is wel een grondige wijziging ten opzichte van de thans bestaande goedgekeurde verkaveling; de bestemming van een rustige meubelzaak naar een drukke handelszaak (grootwarenhuis) betekent, voor de wijde omgeving, een grondig verschil met het concept van de oorspronkelijke verkaveling.

Door het veelvuldig aan- en afrijden van wagens zal er ongetwijfeld een verkeersprobleem ontstaan, niet alleen met het autoverkeer op de [REDACTED], maar ook met het fietsverkeer (er is in de onmiddellijke omgeving ondermeer een school).

Door de aanleg van een grote parking is er een aanzienlijke en dominante negatieve ingreep op het visueel aspect van het straatbeeld, die het landelijk aspect van deze straat schaadt.

De grote bijkomende verharde oppervlakken zullen bij hevige regenval aanleiding geven tot wateroverlast. Het verwerken van intense piekneerslag is op dit ogenblik met de huidige riolering reeds problematisch en elke bijkomende hoeveelheid, zeker van deze omvang, zal aanleiding geven tot ernstige wateroverlast, tenzij er een nieuwe afzonderlijke afvoer naar het grachtenstelsel wordt voorzien, bijvoorbeeld een honderd meter verder naar de overkant van de straat, hoek [REDACTED].

Het is niet aangewezen op deze plaats een grootwarenhuis in te planten.

...

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 16 juni 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 25 augustus 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep in te willigen en de beoogde wijziging van de verkavelingsvergunning toe te staan.

Na de hoorzitting van 23 augustus 2011, beslist de verwerende partij op 1 september 2011 om het beroep in te willigen en vergunning te verlenen voor de beoogde wijziging van de verkavelingsvergunning. De verwerende partij overweegt hierbij het volgende:

“ ...

2.7.2 De juridische aspecten

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan.

Het bouwterrein bevindt zich in een verkaveling dewelke een principieel recht op bebouwing garandeert.

Het onderliggende woonuitbreidingsgebied is reeds door de overheid geordend, zodat de bestemmingsvoorschriften voor ‘woongebied’ toepasbaar zijn.

2.7.3 De goede ruimtelijke ordening

In de voorgaande beslissing R02/33-10/V.34-447 van 10 augustus 2010 werd reeds over de functionele inpasbaarheid geoordeeld. Deze beoordeling blijft dezelfde, aangezien eenzelfde functie wordt aangevraagd voor het zelfde terrein:

“Voorliggend project beoogt de herverkaveling van de loten 5-6-7-8 om de oprichting van een [REDACTED]-buurtwinkel mogelijk te maken.

Gelet op de ligging van de bouwplaats, centraal binnen de kern van de gemeente en langs een belangrijke invalsweg, is de voorgestelde handelsfunctie verantwoord. Daarnaast dient opgemerkt dat de voorgestelde handelsfunctie een bestendiging is van de bestaande en vergunde handelsfunctie zoals vergund bij verkavelingswijziging van 31 oktober 1972. Het realiseren van voorliggend project sluit zowel ruimtelijk als functioneel aan bij de kern van de gemeente en zorgt voor een verdere bestendiging van de verweving van verschillende functies.”

Een dergelijke handelsvestiging heeft veelal een merkbaar verkeersgenererend effect. De [REDACTED] is echter een voldoende uitgeruste en brede weg om deze bijkomende verkeersbewegingen op te vangen. De beoogde 'buurtwinkel' is daarenboven niet van die aard dat er cliënteel vanop grote afstanden de winkel zullen bezoeken. De winkel richt zich op de lokale markt, zodat enkel dorpsbewoners de winkel zullen bezoeken en het bijkomend verkeer in de onmiddellijke omgeving aldus beperkt zal zijn. De in- en uitgang van de parking bevindt zich op 1 plaats, hetgeen de verkeersveiligheid ten goede komt.

In vergelijking met de voorgaande aanvraag met een inplanting van het handelspand vooraan het perceel, verdient huidige aanvraag de voorkeur. De inplanting aan de achterzijde van het perceel geeft de mogelijkheid om bredere, voldoende groenstroken aan de randen te voorzien. Door de afstand tot de straat is de visuele impact van het handelspand kleiner. De voorliggende parking zorgt voor minder geluidshinder voor omwonenden, komt de verkeersveiligheid ten goede door een beter zicht bij het in- en uitrijden, en is tevens vlotter bruikbaar dan een achterliggende parking.

De voorschriften betreffende de afmetingen en volumes van het toekomstig handelspand zijn aanvaardbaar. De aanvrager voorziet in een goede inpassing van het gebouw door aan de rechtse zijde een minimale bouwvrije strook van 6m tot de perceelsgrens te voorzien, en aan de linkerzijde een afbouw van de maximale kroonlijsthoogte tot 4,5m en een bouwvrije zone van 4m.

Achteraan het gebouw gebeuren geen activiteiten, en is een aanzienlijk brede groenzone ingetekend, zodat visuele of geluidshinder voor de achterliggende woningen niet de normale burenhinder zal overschrijden.

De maximale oppervlakte van de bouwzone is weliswaar groter dan de overige bebouwing in de onmiddellijke omgeving. Een handelspand is echter, zoals reeds gesteld, aanvaardbaar in de omgeving. Het is niet mogelijk een grootwarenhuis of buurtwinkel in een gebouw met eenzelfde grondoppervlak als een woning te voorzien. Huidig voorstel is aanvaardbaar gelet op het al bij al beperkte grondoppervlak, zeker ten opzichte van de totale perceelsgrootte. Ook de beperkte maximale kroonlijsthoogte van 6m (hetgeen overeenstemt met de kroonlijsthoogtes van zo goed als alle omliggende bebouwing) en de afschuining van de linker en achterste dakranden zorgt voor een goede inpassing ten opzichte van de onmiddellijke omgeving.

De ingetekende bouwvrije groenzones kunnen voor een verdere buffering ten opzichte van de aanpalende percelen zorgen.

De verkavelingsvoorschriften voorzien in waterdoorlatende verharding voor de parking zodat er geen wateroverlast door beperking van de infiltratiemogelijkheden te verwachten valt.

De aanvraag voldoet aan de vereisten van een goede ruimtelijke ordening en past zich in zijn onmiddellijke omgeving in.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden werd op 6 september 2011 conform artikel 4.7.23, §3 VCRO betekend aan de verzoekende partij. Het beroep van de verzoekende partij, ingesteld met een aangetekende brief van 6 oktober 2011, is derhalve tijdig conform artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partij

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan, zoals wordt bedoeld in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO, is. De verzoekende partij doet derhalve blijken van het rechtens vereiste belang en beschikt tevens over de vereiste hoedanigheid. Uit de beslissing om in rechte te treden blijkt tot slot duidelijk dat de verzoekende partij zowel een vordering tot schorsing als een vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing wenst in te stellen.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

Standpunt van de partijen

De verwerende partij meent dat het verzoekschrift onontvankelijk is, aangezien de verzoekende partij niet aangeeft welke de door de bestreden beslissing geschonden geachte regelgeving is en de wijze waarop de bestreden beslissing deze regelgeving schendt. De verzoekende partij beperkt zich, nog volgens de verwerende partij, tot het louter opwerpen van beweringen en het poneren van haar eigen standpunt, zonder concreet aan te geven waarom de bestreden beslissing onwettig zou zijn.

Beoordeling door de Raad

De Raad is van oordeel dat de verwerende partij niet kan gevolgd worden en dat de verzoekende partij wel degelijk, zij het bijzonder summier, een omschrijving geeft van de regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur die zij geschonden acht en van de wijze waarop vermelde bepalingen naar het oordeel van de verzoekende partij geschonden worden.

De Raad wenst in dit verband bijkomend op te merken dat de tussenkomenende partij niet minder dan vier middelen uit het verzoekschrift afleidt zodat in alle redelijkheid dient vastgesteld worden dat het verzoekschrift minstens één middel in de zin van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO bevat (de door de verzoekende partij ingeroepen schending van artikel 4.3.1, §2 VCRO). Over de gegrondheid dient, zoals hierna wordt vastgesteld, in de huidige stand van de procedure geen uitspraak gedaan te worden.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...
Gelet op het feit dat er sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, aangezien door de uitvoering de vergunning onomkeerbaar wordt, verzoekt het college van burgemeester en schepenen tot schorsing van de vergunning. Het getuigt dan ook van onbehoorlijk bestuur dat wanneer de vergunning niet wordt geschorst, de bouwheer reeds een bouwaanvraag kan indienen en de werken kan starten, nog voor er een uitspraak valt over het ingestelde beroep.
...”

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...
Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het voorwerp van de bestreden beslissing de wijziging van bestaande verkavelingsvoorschriften betreft. Enkel het juridisch kader met betrekking tot het bouwperceel wordt met andere woorden gewijzigd. De bestreden beslissing is dan ook reeds ten uitvoer gelegd, vanaf het ogenblik van betekening van de vergunning. In elk geval dient te worden geoordeeld dat een vernietigingsarrest op zich kan volstaan om terug te keren naar de situatie van voor de bestreden beslissing.

Daarnaast brengt verzoekster op geen enkele wijze enig concreet, persoonlijk MTHEN bij dat door een eventuele schorsing zou kunnen worden voorkomen.
...”

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...
Zoals in het voorgaande werd aangegeven, moet het MTHEN dat wordt aangehaald, rechtstreeks voortvloeien uit de bestreden beslissing. In casu heeft de bestreden beslissing uitsluitend betrekking op een verkavelingswijziging. Op basis van deze verkavelingswijziging kan verzoekende partij in tussenkomst geen werken uitvoeren op de site. Hiervoor is uiteraard ten allen tijde een stedenbouwkundige vergunning vereist. Deze stedenbouwkundige vergunning zal bovendien ingediend moeten worden bij, en beoordeeld moeten door het college van burgemeester en schepenen. Eventuele bouwwerken vloeien met andere woorden niet rechtstreeks voort uit de bestreden verkavelingswijziging, doch uitsluitend uit een eventuele stedenbouwkundige vergunning. In die zin is geen sprake van een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel.
...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er bijkomend slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

2.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij nalaat voldoende concrete en precieze gegevens aan te brengen die de Raad toelaten na te gaan of, laat staan op een wijze die de mogelijke schorsing zou kunnen verantwoorden, de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in het gedrang zal brengen.

De omstandigheid dat de tussenkomenende partij, wanneer de bestreden beslissing niet zou worden geschorst, de mogelijkheid heeft om op grond van de bestreden beslissing een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in te dienen, kan niet als een nadeel in de geschetste zin aangemerkt worden. Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken, volstaat deze vaststelling om de gevorderde schorsing af te wijzen.

De Raad wenst tot slot op te merken dat de mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing een discussie omtrent de grond van de zaak betreft en op zich bijgevolg geen nadeel voor de verzoekende partij oplevert dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.

2. De zaak wordt met het oog op de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0090/SA/4/0054.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 7 maart 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,   voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER